

امام علی (ع):

عدل مایه حیات جامعه است.

سخن روز

غررالحکم / ج

نگاره

سرزمین مادری

طرح: Hazim Bitar

فضای مجازی

آخرین مصرف فرهنگی شما چه بوده است؟

چند سالی است که پوشش های مردمی، بخصوص آنهایی که در حوزه فرهنگ هستند به پای ثابت مطالب مورد توجه در شبکه های اجتماعی تبدیل شده اند. به تازگی در همین رابطه پوششی فرهنگی میان اهالی فرهنگ و رسانه راه افتاده است؛ محمد طباطبایی، نماینده نویس و روزنامه نگار، دنبال کنندگان صفحه خود را به شرکت در یک پرسش و پاسخ دعوت کرده است. او این سؤال را مطرح کرده که «آخرین مصرف فرهنگی شما چه بوده است؟» در این بین برخی از پاسخ ها را هم منتشر کرده که دربردارنده اطلاعات جالبی است؛ یکی از کاربران در پاسخ به این سؤال نوشته است: «به تازگی کتاب دیاگو، نوشته دیوید بوهم را خواندم.» فرد دیگری درباره تازه ترین محصولات فرهنگی که از آنها بهره گرفته به عنوان چند کتاب و فیلم، آن هم خیلی مختصر اشاره کرده و نوشته است: «فیلم باغ کیانوش را با خانواده دیدم. کتاب داستان انسان را هم به تازگی خواندم.» دیگری از نمایش «خساری» به عنوان آخرین کالا فرهنگی مورد استفاده خود یاد کرده است. نکته جالب توجه آنکه در میان پاسخ های مخاطبان، آثار جدی تألیفی در حوزه ادبیات هم دیده می شوند؛ از جمله می توان به فردی اشاره کرد که نوشته است: «چهار عنوان کتاب از آثار استاد قریان ولیثی را خریدم.» قریان ولیثی، استاد زبان و ادبیات فارسی است که مدیریت گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه زنجان را بر عهده دارد. «اندیشه های ماکیاولی»، کتاب «خورشید سیسفون»، فیلم «معلم پیانو»، بازدید از نمایشگاه «پرسنگ سیاه»، نمایش «خساری»، کتاب «راه باریک آزادی» و «پدربکنشی» از دیگر آثاری هستند که مخاطبان به عنوان آنها در حوزه های مختلف فرهنگ و هنر اشاره کرده اند.

قدردانی خانم بازیگر از اکبر زنجان پور

الهام باوه نژاد، بازیگر سینما و تئاتر، تصویری از اکبر زنجان پور، پیشکسوت تئاتر کشورمان به اشتراک گذاشته و در توضیح این عکس، یادداشتی به عنوان قدردانی از زنجان پور نوشته است. در بخشی از این یادداشت آمده است: «تمام اعتبار و آغاز بودتم بر صحنه، از اعتماد این بزرگمرد و جسارت بخشیدنش به من شکل گرفت. تمام عشقی که در کار آموخست از اوست... در دو مرحله سخت زندگی ام؛ آسمانی شدن پدرم، از اولین کسانی بود که به منزل پدر آمد تا آرام کند و اگر او و کلام و مهرش نبود، توان و قدرت برای به صحنه رفتن، بلافاصله بعد از مراسم سوم پدر را نداشتیم. در سوگ مادرم نیز جزو اولین کسانی بود که بزرگی اش، بی پناه شدنم را کم رنگ کرد؛ تا همیشه قدردانان هستم.»

گلایه از وضعیت نامطلوب صنعت نشر

مجید جلیسه، فعال فرهنگی و از مدیران سابق خانه کتاب در پست اخیر خود نقل قولی از رئیس انجمن قهوه منتشر کرده و نوشته است: «رئیس انجمن قهوه خبری دهد که تعداد کافه های تهران طی سه سال به ۶۰۰۰ رسیده است!» او این آمار را با شرایط صنعت نشرمان طی سال های اخیر مقایسه کرده و ادامه داده است: «ای کاش رئیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان هم دست به ارائه گزارشی در این خصوص بزند که ببینیم تعداد کتابفروشی ها طی این سه سال به چه تعداد رسیده است.» او این نقل قول را در کنایه به وضعیت نابسامان انتشاراتی ها و کتابفروشی ها در سال های گذشته و کم فروغ شدن چراغ صنعت نشرمان منتشر کرده است.

قلم زنی علی دهباشی درباره کتاب خلیج فارس

علی دهباشی، نویسنده و سردبیر بخارا با انتشار تصویری از یک مراسم رونمایی کتاب نوشته است: «به مناسبت انتشار کتاب خلیج فارس؛ فرهنگ و تمدن (مقالات اولین دوسالانه خلیج فارس)، سی و یکمین عصر دوشنبه های بخارا با همکاری مرکز مطالعات استراتژیک خاورمیانه و انتشارات نگارستان اندیشه به معرفی این کتاب و گفت و گو درباره خلیج فارس و جزایر آن اختصاص یافته بود. این نشست در ساعت پنج بعد از ظهر دوشنبه پنجم آذرماه ۱۴۰۳ با حضور حمید احمدی، محمد باقر نوقی و آریا بزرز محمدی در مرکز مطالعات خاورمیانه برگزار شد.»

انتقاد مازیار معاونی از جوکر ۲ و دیگر طنزهای سخیف

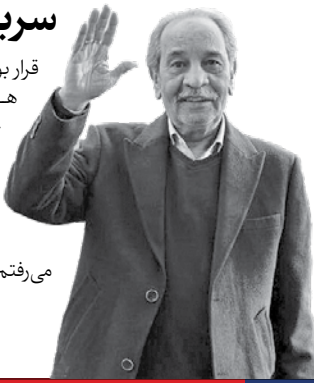
مازیار معاونی، منتقد سینما به کاهش سطح کیفی برخی از برنامه های طنز تلویزیونی اشاره کرده و نوشته است: «اتلاف بودجه کشور با ساخت چنین مخرقاتی (قدرت الله ایزدی معروف به رشید) و آن یکی که خوشبختانه اسمش را یادم نیست، روسری به سر کرده اند و اشکان اشتیاق و علی صادقی هم به لودی مشغولند؛ اینها محصولات یک رسانه رسمی هستند، نه یک پلنتر نمایش خانگی!»

نقل قول

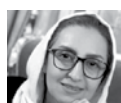
سریدارانی که بیضایی و کریم مسیحی را ندیدند

قرار بود واروژ کریم مسیحی سریال «سریداران» را با سناریوی بهرام بیضایی بسازد. تهیه کننده این سریال هم آقای پرتوی بود؛ گفت یک نمونه را واروژ بسازد که ببینیم به چه شکلی می شود و من هم که خیلی جوان بودم نقش یک مغول خونخوار را بازی کردم. سریالی که سرانجام با متن کیهان رهگذر و کارگردانی محمدعلی نجفی ساخته شد. در زمان ساخت «طلسم» داثم با خودم فکرمی کردم که قرار است درمورد چه چیزی فیلم بسازم و از دوستی که در گروه ما بود پرسیدم که این فیلم به نظرت درباره چه چیزی هست و او در پاسخ به من گفت درباره عشق است. یعنی اگر به من نگفته بود من به دنبال کاراکترهایی همچون سزازه و کشاورز و... می رفتم و کاملاً گمراه می شدم اما بعد متوجه شدم داستان اصلی فراتر از عشق یعنی درباره غیبت عشق است.

از صحبت های داریوش فرهنگ با فریدون جیرانی در موزه سینما

یادداشت

محدثه واعظی پور روزنامه نگار

مجوز ساخت «زن و بچه» فیلم تازه سعید روستایی سرانجام صادر شد

بازگشت خبرساز

کروهی درباره تهیه کننده و سرمایه گذار فیلم شایعه ساختند البته عده ای بازگشت دوباره فیلمساز با استعداد را به عنوان دستاوردی از شروع به کار سازمان سینمایی تازه، به فال نیک گرفتند.

قرار است روستایی در «زن و بچه» با سعید جمال ساداتیان همکاری کند؛ تهیه کننده ای که بسیار کمتر از آنچه شایسته است، قدر دیده است. ساداتیان پشت فیلم های «برف روی کاج ها»، «چهارشنبه بسوی»، «دایره زنگی»، «به رنگ ارغوان» و «متری شیش و نیم» ایستاده؛ تهیه کننده ای که تجربه هایش نشان می دهد فضای جامعه را می شناسد و قدرت و جسارت ورود به حوزه های دشوار را دارد. او فیلمساز جوان و غیرقابل پیش بینی را می شناسد. مختصات سینمای ایران را می داند و در اغلب آثارش بی آنکه گرفتار شود، به موضوع های خاص و گاه ملتهب نزدیک شده است. تجربه، تشخیص، روابط و اعتبار ساداتیان، می تواند «زن و بچه» را به سلامت به مرحله اکران برساند. اخباری درباره حضور پیمان معادی و پریناز ایزدیار در این فیلم شنیده می شود که با توجه به همکاری های موفق قبلی، سه گانه روستایی، معادی و ایزدیار امیدوارکننده است.

سعید روستایی هنوز جوان است، اما شاید آنچه پشت سر گذاشته برایش هشداردهنده باشد. قرار نیست فیلمساز مطابق الگوی مدیران فیلم بسازد، اما نادیده گرفتن ضوابط و قانون و حتی تلاشی که یک جمع برای خلق اثر هنری می کنند، بی تعهدی محسوب می شود. دریافت پروانه ساخت و بازگشت به مجراهای قانونی برای فیلمساز اتفاق خوش یمنی است. از دست دادن سینماگرانی که در ایران آموزش دیده و مشق فیلمسازی کرده و کشف همین سینما و جشنواره فیلم فجر هستند، درخ برانگیز است. بویزه آنهایی که قریحه و استعداد دارند. سازمان سینمایی یا صدور مجوز ساخت «زن و بچه» کام اول را برای ابرار حسن نیت برداشته، حالا نوبت سعید روستایی است که به این رویکرد پاسخی مناسب و متصفانه دهد.

روستایی جوان، شبیه فیلمسازان مهم دهه ۸۰ و ۹۰ فیلم نمی ساخت، اگرچه دلپسته سینمای اجتماعی و انتقادی بود، اما کارش اصالت داشت و به نظرمی رسید

روستایی جوان، شبیه فیلمسازان مهم دهه ۸۰ و ۹۰ فیلم نمی ساخت، اگرچه دلپسته سینمای اجتماعی و انتقادی بود، اما کارش اصالت داشت و به نظرمی رسید

«متری شیش و نیم» اگرچه به اندازه «ابد و یک روز» ستایش نشده، اما فیلمی غافلگیرکننده بود. پس از آن، سعید روستایی گرفتار حواشی و ماجراهایی شد که او را از فیلمسازی دور می کرد. حضورش در جشنواره کن، با «برادران لیلیا» خوش یمن نبود. این بار برخلاف اظهارنظر منفی اش درباره دستیاران کارگردان که پس از واکنش های مخالفان به فراموشی سپرده شد، هر چه می گفت برایش دردسر می شد، تا آنجا که سازمان سینمایی وقت، «برادران لیلیا» را توقیف کرد. حضور پیمان معادی بازیگر، کارگردان و بازیگر «برادران لیلیا» در یک لایو اینستاگرامی پس از بازگشت از جشنواره کن و توضیح مفصل درباره آنچه رخ داده و تلاش او برای آرام کردن جو، نتیجه ای نداشت و کره پروژه «برادران لیلیا» کوتر شد. سعید روستایی به حاشیه رفت، حتی می شد حدس زد از ایران بیرون تا اینکه خبر دریافت پروانه ساخت فیلمی تازه، نامش را سرزبان انداخت. او به تازگی توانست پروانه ساخت «زن و بچه» را دریافت کند. این خبر ساده، واکنش های منفی فراوانی به وجود آورد؛ مخالفان او، منتقدان سیاست های دولت چهاردهم و سازمان سینمایی؛ بهانه به دست آوردند تا علیه روستایی موضع گیری کنند؛

عکس نوشت

«ایران» را در صفحه های مجازی دنبال کنید

جایی نمائنده که برای نجات به آن پناه برده باشم پس این بار به خداوند پناه می برم.

جنگجوی عشق گلتن دوپل ملتن

پیشنهاد

موومانی برای نت هشتم

عباس عربزاده را از زمان های دور می شناسم، هر بار که آثارش را می بینم، با اتفاق و نگاهی نو روبرو می شوم. او همانند مجموعه جدیدش هیچ گاه یکجانشین نشده و همواره در حرکت بوده است.

محمدحسین عناصری طراح گرافیک و مدیر هنری

در این آثار، او در جایگاه یک عکاس. دبیرانتر با بیرون کشیدن شکل اشیا، چهره و فیگورهای درحال حرکت، مفهوم انتزاعی زمان را به عاریت گرفته، به بند کشیده و در جدال بین سنت و مدرنیسم، با تکیه بر تجربیات خود تکنولوژی را دست آویزی برای حرکت جسورانه در بیان و ارائه موضوع آثار خود قرار داده است. برآیند آن نیز رام کردن هنر مبتنی بر زمان (Time Art) و مجموعه ای متوالی از تصاویر است که منتهی به انجماد حرکت در قابی سرکش شده است.

در این میان، روابط بین شکل ها و فرم های درون اثر مدام در حال تغییر است. تغییرات اتفاقی (Accidental)، اما کنترل شده که حس عجیبی از یک حرکت پر جنب و جوش و سکونی را که انسجام و آرامش دارد می دهد. حس عجیبی از شکی قاطعانه، از توهم حرکت در یک قاب ثابت، از ایستایی و پویایی سوزنه هایی که نه برای زست های سخت و بی منطق، که در عمل به تصویر کشیده شده اند.

عربزاده در عین سادگی آثارش، به قدر کافی نیز بر جزئیات ارزش گذاری کرده است، جزئیاتی که مهم هستند و با هویتی درهم تنیده و تکرارگوشه، تأکید کنایه آمیزی بر شکل ها و فیگورهایی دارد که سربلند از این درهم تنیدگی بیرون آمده و درکی متفاوت از ریتم و موسیقی به وجود آورده اند.

او با عکس، تنها به عنوان یک شیء فیزیکی هنری رفتار نکرده و با کنشگری های هنرمندانه، شواهدی از گذر زمان را برجای گذاشته است. زمانی که متضمن تغییر و حرکت است و حرکتی که معنی گذشت زمان است. پتانسیلی که در جای درست و زمان درست خود می تواند بیننده را در روند بازآفرینی اثر هنری مشارکت دهد، یا حتی خود را بخشی از اثر بداند.

عکس هایش نت هشتم موسیقی اند.

• نمایشگاه آثار عکس عباس عربزاده تحت عنوان «فوتوریسم، در ستایش موسیقی» جمعه ۹ آذر ۱۴۰۳ از ساعت ۱۶ الی ۲۰ در نگارخانه ورد واقع در بلوار میرداماد، خیابان البرز، خیابان قبادیان شرقی، کاشی ۱۸ افتتاح می شود. نمایشگاه تا تاریخ ۱۹ آذر ماه دایر خواهد بود. (نگارخانه ورد روزهای شنبه تعطیل است.)

پاییز که از راه می رسد، شهر اصفهان به تابلویی رنگارنگ از برگ های زرد و نارنجی تبدیل می شود. پاییز در اصفهان فصلی است که تاریخ، فرهنگ و طبیعت در کنار هم می درخشند و این شهر تاریخی چهره ای متفاوت و زیبا به خود می گیرد. برگ های زرد و نارنجی درختان در کنار زاینده رود و باغ های تاریخی فضایی رؤیایی را پدید می آورد.

عکس: زاده عزیزان خبرگزاری عدالت